บทที่ 2 ประเภทและปัญหาของข้อมูล (Types and Problems of Data)

1. วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาและผู้อ่านได้เรียนรู้และเข้าใจ สามารถอธิบายและตอบคำถามใน หัวข้อต่อไปนี้ได้ คือ

- 1.1 คุณภาพของข้อมูล
- 1.2 ลักษณะของข้อมูลประชากร
- 1.3 สำมะโนประชากร หลักเกณฑ์และรายการ
- 1.4 การจดทะเบียนชีพ หรือข้อมูลด้านอายุ
- 1.5 ข้อมูลการย้ายถิ่น
- 1.6 แหล่งที่มาและแหล่งค้นคว้ารวบรวมข้อมูล
- 1.7 ตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง
- 1.8 ข้อมูลจากหน่วยพื้นที่
- 1.9 ปัญหาของข้อมูล
- 1.10 รู้จักเลือกใช้ข้อมูลให้ตรงกับเป้าหมายในการวิจัย

2. เนื้อหาสำกัญ

2.1 บทนำ

กวามเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอันรวดเร็วในสังคมปัจจุบัน ได้เป็นแรงผลักดันให้วิชา การด้านต่าง ๆ รุดหน้าไปด้วย ภูมิศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน ในการวิเคราะห์พื้นที่ (Spatial Analysis) ซึ่งหมายถึงความพยายามตรวจสอบดูความผิดแผกของบริเวณหนึ่งในแง่คุณสมบัติสำคัญ ๆ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในบริเวณนั้น เช่นลักษณะการกระจายประชากร ย่อมเป็นการวิเคราะห์ พื้นที่จากตัวการที่ควบคุมลักษณะการกระจายแจกแจงในพื้นที่แต่ละแห่งในการวิเคราะห์พื้นที่ นั้นย่อมต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากรในเรื่องต่าง ๆ และโดยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้

Δ.

เหมาะสมต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาข้อมูล (Problems of Data) และพื้นที่ (areas) นั้น เนื่องจากภูมิภาคและประชากรย่อมเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ข้อมูลก็ย่อมเปลี่ยนไปด้วย ปัญหาในการจัดเลือกสรรข้อมูลให้เหมาะสมกับงานวิเคราะห์ในปัจจุบันนี้จึงทวีความสำคัญ มากขึ้น เช่น การให้ข้อมูลแบบประวัติ (information) การใช้แบบจำลอง (models) วิชีการคำนวณ ทางคณิตศาสตร์และสถิติ (Mathematical and Statistical Methods) เหล่านี้ ได้ช่วยให้นักภูมิ-ศาสตร์ตัดสินใจในปัญหาที่วิเคราะห์ ได้ผลดีขึ้นกว่าเดิม

การศึกษาเกี่ยวกับประชากรย่อมเกี่ยวข้องกับข้อมูลต่าง ๆ อย่างมากมาย นับตั้งแต่ มนุษย์แรกเกิดมา และลักษณะทางพฤติกรรมของมนุษย์มีความสัมพันธ์กัน มีการเปลี่ยน แปลงอย่างแน่นอนคงที่ ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับสถิติต่าง ๆ เนื่องจากการ เปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติของมนุษย์นั้นเองจำเป็นต้องย้อนมองดูประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง กับข้อมูลในระยะยาว ส่วนใหญ่ข้อมูลประชากรย่อมได้มาจากหน่วยงานของรัฐบาลหรือองค์-การุใหญ่ต่าง ๆ เพราะหน่วยงานเอกชน และนักวิชาการส่วนใหญ่ย่อมขาดเงินทุนสนับสนุน และมีเวลาน้อยเกินไปที่จะรวบรวมข้อมูลประชากร

2.2 กุณภาพของข้อมูล (Quality of Data)

ปัญหาที่ยุ่งยากที่สุดของนักภูมิศาสตร์ประชากรก็คือ ปัญหาข้อมูลประชากรซึ่งแตก ต่างกันในลักษณะและคุณภาพ ในเวลาเดียวกันและสถานที่เดียวกัน โดยทั่วไปปรากฏว่าประเทศ ต่าง ๆ และภูมิภากที่พัฒนาแล้วจะเก็บข้อมูลที่แน่นอนมากกว่า และสถิติของประชากรจะมี จำนวนรูปแบบมากกว่าประเทศที่ยังล้าหลัง และภูมิภากด้อยพัฒนา อย่างไรก็ตาม สหประชา-ชาติเป็นองก์การที่ช่วยเหลือการสำมะโนประชากร และให้บริการทางสถิติ

ข้อมูลประชากรระหว่างประเทศมักไม่เที่ยงตรง และมีลักษณะแตกต่างกัน ผลของ ข้อมูลที่ไม่แน่นอนมาจากสาเหตุต่าง ๆ กันดังนี้

- ก. เป็นประเทศยากจนและงบประมาณจำกัดในการรวบรวมข้อมูล
- ความไม่กระจ่างชัดของข้อมูลและการละเลยต่อการสามะโนประชากรในเวลา ที่กำหนด
- ได้รับข้อมูลผิดพลาด โดยเฉพาะสถิติทางด้านอายุ และอาชีพ
- ง. การเปลี่ยนแปลงลักษณะประชากรอย่างคงที่ และ
- การละเลยพื้นที่บางแห่งและประชากรบางกลุ่มในการสำรวจและสามะโน ประชากร

้ลักษณะกวามแตกต่างของระบบข้อมูลและกุณภาพข้อมูล มีสาเหตุดังนี้

ก. ลักษณะความแตกต่างของระบบข้อมูล และการแจงนับอย่างถูกต้อง

GE 423

- ข. ขาดการสำมะโนประชากรแห่งชาติเป็นระยะเวลาที่แน่นอน
- มีการเปลี่ยนแปลงพรมแดน ขนาดครอบครัว ชาติพันธุ์ เชื้อชาติ อาชีพ ชุม ชน และอัตราเกิด เป็นต้น

2.3 ลักษณะข้อมูลประชากร (Types of Population Data)

โดยทั่วไปนักภูมิศาสตร์ประชากรจะสนใจข้อมูลประชากร แบ่งออกได้ 2 ประเภท กล่าวคือ

- ประเทศที่พำนักอาศัย แหล่งกำเนิด ในระยะเวลาที่กำหนดรวมทั้งลักษณะการ กระจายประชากรตามภูมิศาสตร์กายภาพ และองค์ประกอบประชากร และ
- การเคลื่อนย้ายหรือการเปลี่ยนแปลงประชากรในเวลา และสถานที่ที่กำหนด ไว้ ดังเช่น อัตราการเจริญพันธุ์สูงหรือต่ำ รวมทั้งอัตราตายและการย้ายถิ่น นอกจากนี้การเก็บข้อมูลแบ่งออกได้ 2 ระบบ คือ
- ระบบการเก็บข้อมูลที่ไม่เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการกระจายประชากร และ โกรงสร้างประชากร อันได้แก่ การสามะโนประชากร การสุ่มตัวอย่างการสารวจ คณะกรรมการเกี่ยวกับประชากร และแบบสอบถาม เป็นต้น
- ระบบการเก็บข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมสำหรับการวัด ดังเช่น การเคลื่อนย้ายประชากร จะเก็บข้อมูลจากทะเบียนเกิด สมรส และ ทะเบียนคนตาย และการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรโดยเก็บจาก ข้อมลการเปลี่ยนแปลงอาชีพ และสถานที่ทำงาน เป็นต้น

ในการเปรียบเทียบจะเห็นว่าในข้อ 1 การเก็บข้อมูลนั้นจะเป็นการเก็บข้อมูลเบื้อง ต้น และการเก็บข้อมูลในข้อ 2 เป็นการบันทึกข้อมูลที่ต่อเนื่อง

2.4 การสำรวจสำมะโนประชากร (Census Taking)

การแจงนับประชากรได้ปรากฏว่าได้กระทำขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณ ตามหลักฐานการ สำรวจสำมะโนประชากรปรากฏว่าประเทศต่าง ๆ ในแถบสแกนดิเนเวีย ได้ทำการสำมะโนประ-ชากรก่อนภูมิภากอื่น ๆ ของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกาะไอซ์แลนด์ ได้มีการสำรวจจำนวนพล-เมืองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2246 ต่อมามีการสำรวจสำมะโนประชากรในแคว้นแซกโซนี และฮันโน-เวอร์ในเยอรมันตอนเหนือ ในปี พ.ศ. 2298 ตามด้วยประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส ได้สำรวจในปี เดียวกัน คือ พ.ศ. 2344 ในสหรัฐอเมริกาได้ทำการสำมะโนประชากรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2333 มี พลเมืองจำนวน 3.9 ล้านคน ซึ่งนับว่าเป็นประเทศหนึ่งซึ่งมีข้อมูลด้านนี้สมบูรณ์ที่สุด และได้ ทำการสำรวจใหม่ ๆ ทุก ๆ สิ้นปี ในปี พ.ศ. 2493 มีพลเมืองประมาณ 150 ล้านคน ต่อมารับ รัฐสมาชิกใหม่ 2 รัฐ ก็ออาลาสกา และฮาวาย ซึ่งได้ทำการสำรวจสำมะโนประชากรในปี พ.ศ.

2503 มีพลเมืองประมาณ 200 ล้านคน สำหรับในทวีปเอเชีย ญี่ปุ่นเริ่มสำรวจเป็นประเทศแรก ในสมัยโชกุนโตถูกาวา ในปี พ.ศ. 2264 และได้มีการสำรวจทุก ๆ 6 ปี สำหรับประเทศไทยได้ สำรวจในปี พ.ศ. 2452 ในระยะแรกที่ทำการสำรวจจำนวนประชากร รัฐบาลไทยได้จ้างผู้เชี่ยว-ชาญชาวอังกฤษจากอียิปต์ มาเป็นผู้ให้คำแนะนำ แต่การสำรวจไม่ได้สำรวจในระยะเวลาที่ห่าง เท่ากัน กล่าวคือ สำรวจในปี พ.ศ. 2452 พ.ศ. 2462 พ.ศ. 2470 พ.ศ. 2480 พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513 และ พ.ศ. 2523 อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกหลายประเทศในทวีปแอฟริกายังไม่เคยทำการ สำรวจสำมะโนประชากรเลย เช่นเดียวกับประวัติศาสตร์โลกที่ผ่านมาไม่ได้บันทึกเกี่ยวกับ สถิติจำนวนประชากร จนกระทั่งศตวรรษที่ 19 ได้ตัวเลขจำนวนประชากรประมาณ 100 ล้าน (จะมากหรือน้อยกว่านี้ 5 – 10 ล้านคน) ในระหว่างปี พ.ศ. 2193 – 2393 ได้มีการนำความรู้ ทางวิชาการทางการแพทย์ไปใช้ในทวีปแอฟริกา อัตราการตายได้ลดน้อยลง และประชากร เพิ่มขึ้น 20 – 40 เปอร์เซ็นต์ ในระหว่างปี พ.ศ. 2393 – 2443 และมีประชากรประมาณ 200 ล้านคนในปี พ.ศ. 2493 ในระยะหลังสงกรามโลกกรั้งที่สอง การสำรวจสำมะโนประชากรได้ ขยายไปเกือบทั่วโลก และเป็นการเก็บข้อมูลเป็นครั้งแรก ดังเช่นประเทศอัฟกานิสถาน ภูฐาน ลาว เอธิโอเปีย เลบานอน โซมาลี เวียดนามใต้ เยเมน และเยเมนใต้ เป็นต้น

การสำมะโนประชากรได้กำหนดให้จัดขึ้นทุก ๆ 10 ปี ในประเทศอื่น ๆ ระยะเวลา สำรวจอาจใช้เวลาสำรวจทุก ๆ 5 ปี หรือบางประเทศก็ไม่มีระยะเวลาแน่นอนดังเช่น ประเทศ ไทย สาเหตุอาจเนื่องมาจากเหตุผลทางการเมืองและงบประมาณ ในปี พ.ศ. 2514 Brown ได้ บันทึกไว้ว่ามีอยู่ 9 ประเทศที่ได้ทำการสำมะโนประชากรทุก ๆ 5 ปี ซึ่งสหรัฐอเมริกาก็เคยดำเนินการ ตามที่นี้ แต่ในที่สุดก็ยกเลิกไปเนื่องจากปัญหางบประมาณ

กำว่า Census มาจากภาษาละตินว่า Censere ซึ่งมีกวามหมายถึงกำว่า "ก่าหรือภาษ" จุดมุ่งหมายเดิมของสำมะโนประชากรก็เพื่อจะรวบรวมจำนวนกนเพื่อการระดมพล ดังเช่นใน สมัยโรมัน หรือเพื่อการเก็บภาษอากรในประเทศจีน และอียิปต์ ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศสมีวัตถุประสงก์ทางด้านการเมือง อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงก์นั้นก็จำกัดเพียงต้อง การทราบจำนวนประชากรบางส่วน เช่น การเกณฑ์ทหาร หัวหน้ากรอบกรัว ชาวนา พ่อก้า เจ้า ของที่ดิน และอื่น ๆ ซึ่งสามารถจะเป็นผู้เสียภาษ์ให้แก่รัฐได้ และบางกรั้งก็จะมีหลักเกณฑ์ กำหนดว่าผู้ใดจะต้องถูกสำรวจ แต่ในปัจจุบันนี้ทุกกนต้องได้รับการบันทึกข้อมูล

หลักเกณฑ์ของวิธีการและเนื้อหาในการสำรวจพลเมืองก็ผิดแผกแตกต่างกันไปใน แต่ละประเทศ ในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษาประชากรนั้น สหประชาชาติได้ทำการวิเคราะห์ข้อ มูล และได้วางระเบียบวิธีการและเนื้อหาในการสำรวจสำมะโนประชากรแก่ประเทศต่าง ๆ ที่ สหประชาชาติให้กวามอุปถัมภ์ ข้อเสนอแนะในการเก็บข้อมูล มีหัวข้อสำคัญดังนี้

GE 423

ก. จำนวนพลเมืองทั้งประเทศ

ข.อายุ เพศ และฐานะการสมรส

ค. สัญชาติ เชื้อชาติ และแหล่งที่เกิด

ง. ภาษา ตลอดจนระดับการอ่านออกเขียนได้

จ. อาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจ

ฉ. สถานที่พำนักอาศัย คือเป็นแหล่งชุมชนหรือชนบท

ช. ขนาดครอบครัว

ซ. อัตราการเจริญพันธุ์ และ

ณ. ระยะเวลาสำรวจ และการสำมะโนประชากร

ข้อมูลการสำรวจพลเมืองในแง่ภูมิศาสตร์การเมือง ต้องระบุว่าหน่วยทางการเมืองที่ เก็บข้อมูลมีขนาดเท่าใด และเป็นเนื้อที่การปกครองประเภทใด เช่น ตำบล อำเภอ จังหวัด เกาน์ตี้ เดพาร์ตเตอะมอง หรือเขตอื่นใดก็ตาม ต้องกำกับไว้ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ จำนวนกวามหนาแน่นและการกระจายประชากรนั่นเอง

John I. Clarke (1972) ให้กำจำกัดความของ "Census" ว่า "เป็นกระบวนการการรวบ รวมข้อมูลทั้งหมด การรวบรวมและการพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลประชากรในเวลาที่กำหนด และต่อ ประชากรทั้งหมดในอาณาเขตที่กำหนดด้วย"

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2523 ให้กำ จำกัดความของ "สำมะโนประชากร และเกหะ" ว่า "เป็นโกรงการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติพื้น ฐานเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของประชากร และสภาพการอยู่อาศัยของประชากรทั่วราชอาณา จักร ณ เวลาที่กำหนด" ซึ่งทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของโกรงสร้างของลักษณะต่าง ๆ ของ ประชากร สำมะโนประชากรและเกหะเป็นแหล่งข้อมูลด้านประชากรแหล่งเดียวที่ให้รายละเอียด ของข้อมูลพื้นฐานที่ไม่อาจเก็บรวบรวมจากแหล่งอื่นได้อย่างละเอียด และสมบูรณ์ในปัจจุบัน เช่น การประกอบอาชีพ ระดับการศึกษาที่เรียนจบ ภาวะเจริญพันธุ์ เป็นต้น บรรดาข้อมูลสถิติ ที่ได้จากการทำสามะโนประชากรและเกหะเป็นแกรื่องมือสำคัญที่ช่วยในการประมาณการ ใน การกำหนดแผนพัฒนาในระดับประเทศหรือระดับท้องถิ่น และไม่ว่าภากรัฐบาลหรือภาคเอก-ชนในสาขากิจกรรมต่าง ๆ เช่นการสาธารณสุข การศึกษา การพลังงาน และการผลิตเกรื่อง อปโภคและบริโภกต่าง ๆ

การทำสำมะโนประชากรและเคหะ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีขอบข่ายกว้าง ขวางลึกซึ้ง และซับซ้อน มีขั้นตอนการปฏบัติงานที่เกี่ยวพันต่อเนื่องตั้งแต่การเตรียมงาน งาน สนาม การประเมินผล จนกระทั่งการจัดทำรายงานเผยแพร่ และการวิเคราะห์สำนักงานสถิติ

แห่งชาติได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันต่าง ๆ เข้าร่วมในคณะ กรรมการที่ปรึกษา และกำกับการดำเนินการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 อันเป็น ส่วนช่วยในการทำสำมะโนประชากรดำเนินไปด้วยดีในแง่ที่จะพยายามสนองกวามต้องการของ ผู้ใช้ข้อมูลได้มากที่สุด

การทำสำมะโนประชากรเป็นระยะที่แน่นอนนั้นเป็นลักษณะสำคัญของการสำรวจ โดยทั่ว ๆ ไป ความต้องการที่จะเพิ่มเติมข้อมูลต่าง ๆ ในสถานที่กำหนด ถ้าทำโดยวิธีสุ่มตัว อย่าง ความต้องการที่จะให้สมาชิกทุกคนของการแบ่งชั้น (Stratum) ที่เหมือนกันนั้นได้เป็นตัว แทนของการเก็บข้อมูล อย่างไรก็ตาม มโนมติของสำมะโนประชากรย่อมแตกต่างกัน ในสหราช อาณาจักรใช้กวามหมายตามความเป็นจริง (de facto) กล่าวคือ ข้อมูลแต่ละอย่างจะบันทึก ณ สถานที่ที่ทำการในเวลาที่กำหนดการสำรวจ แต่ในสหรัฐอเมริกาจะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎ-หมาย (de jure) พลเมืองจะถูกบันทึกตามสถานที่ที่ตั้งถิ่นฐานที่มีภูมิลำเนา (residence) ในประ-เทศบราซิลได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้น แต่การปฏิบัติดังกล่าวนั้น ดังเช่นการย้ายถิ่นของประชากร การมีภูมิลำเนาสองแห่ง และบางคนก็ไม่มีที่อยู่อาศัย การที่จะ ใช้ระบบเก็บข้อมูลตามกฎหมายอย่างเช่นสหรัฐอเมริกาย่อมได้รับผลน้อยที่สุดกว่าการเก็บข้อ มูลตามความจริง ถึงแม้การแจงนับประชากรตามความเป็นจริงอาจจะให้ข้อมูลยอดรวมขยาย ใหญ่โตกว่าความเป็นจริง

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าการสำรวจสำมะโนประชากรอาจไม่มีประโยชน์ต่อนัก ภูมิศาสตร์ตลอดไป นอกจากปัญหาการไม่เที่ยงแท้แน่นอนของข้อมูล การขาดแคลนข้อมูล และการล่าช้าของการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ นั้น ย่อมเป็นสาเหตุให้ข้อมูลสำมะโนประชากรลด กุณก่าต่อนักภูมิศาสตร์ เพราะกวามไม่เหมาะสมในการใช้การแบ่งลำดับขั้นและกวามยุ่งยาก ของการแก้ไขข้อมูลเบื้องต้น เป็นต้น

ตามรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา จะต้องมีการสำรวจประชากรทุก ๆ สิบปี ในประ-เทศอื่น ๆ ในโลกเวลาการสำรวจอาจเปลี่ยนแปลงระหว่างมีการสำรวจสำมะโนประชากร ดังเช่น ระยะเวลาระหว่างช่วงอาจจะเป็นห้าปีต่อหนึ่งกรั้ง หรืออาจจะสำรวจให้ถี่กว่านั้นก็ได้ ซึ่งทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับฐานะเศรษฐกิจและการเมืองของแต่ละประเทศ

สหประชาชาติวางแนวการสำรวจสำมะโนประชากรไว้ว่าจะต้องมีการสำมะโนประชา-กรโดยรัฐบาลในเวลาเดียวกัน และจะต้องกระทำแก่พลเมืองทุกคนผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขต เดียวกัน ซึ่งการสำรวจสำมะโนประชากรนั้น ควรต้องกำหนดดังนี้

- 1. จะต้องทำการสำรวจพลเมืองในบริเวณที่กำหนด
- 2. จะต้องทำการสำรวจพลเมืองทุกคน
- จะต้องมีการแจงนับประชากรในเรื่องที่เกี่ยวกับส่วนบุคคล (Personal enumeration)
- 4. จะต้องมีการสำรวจในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะควรทำการสำรวจภายในวันเดียว
- 5. จะต้องทำการสำรวจโดยใช้เกณฑ์มาตราช่วงปกติ (regular intervals)

ตาราง 2.1	จำนวนประเทศต่าง ๆ	ที่ทำการสำรวจสำมะโนประชากรระหว่างปี	พ.ศ.	2498
	2517			

ภูมิภาค	จำนวนประเทศ และอาณาเขตต่าง ๆ	ทำการสำมะโนประชากร อย่างน้อยหนึ่งกรั้ง / จำนวนพัน						
			สำรวจ พ.ศ. 2513 (พ.ศ [.] 2508 – 2517)					
แอฟริกาเหนือ /	24	16	18					
ตะวันออกกลาง								
กึ่งทะเลทรายสะฮารา	51	29	47					
แอฟริกา								
อเมริกาเหนือ	36	34	36					
อเมริกาใต้	15	13	14					
เอเชีย	31	25	23					
ยุโรป	40	38	36					
โอเชียเนีย	27	23	26					
รวม	224	178	200					

ที่มา : Gary L. Peter and Robert P. Larkin, Population Geography, 1979, Table 4.3, p. 73,

GE 423

and the second second

,

สำมะโนประชากร	ระยะสำรวจ	สำรวจในปี ค.ศ.
ประชากร	ทุก 10 ปี	1960, 1970
เกทะ	ทุก 10 ปี	1960, 1970
เกษตรกรรม	ทุก ธปี	1969, 1974
ธุรกิจ	ทุก ธปี	1972, 1977
การก่อสร้างด้าน	ทุก ธปี	1972, 1977
อุตสาหกรรม		
รัฐบาล	ทุก 5ปี	1972, 1977
การหัตถกรรม	ทุก ธปี	1972, 1977
อุตสาหกรรมเหมืองแร่	ทุก ธปี	1972, 1977
การขนส่ง	ทุก ธปี	1972, 1977

,

ตาร่าง 2.2 : ประเภทของสำมะโนประชากรของสหรัฐอเมริกา

ที่มา : เรื่องเดิม ตาราง 4.4 หน้า 73

GE 423

ตาราง 2.3 : รายการข้อมูลเกี่ยวกับประชากรที่บรรจุไว้ในแบบสำมะโนประชากรชาวอเมริกัน ปี ค.ศ. 1790 – 1960

	1790	1800	1810	1820	1830	1840	1850	1860	1870	1880	1890	1900	1910	1920	1930	1940	1950	1960	
Address	х	x	x	x	x	x	x	x	x	x	×	ſ	x	x	xx	x	x	x	
Farm residence															х	х	х	х	
Families, persons, PCT house	pa	_	_	_	_	_					x								
Name	٢	Ρ	Ρ	Р	Ρ	Р	х	x	хх	х		x	x	×	C	х	Х	х)
Relationship to family head										x	x	x	x	x	х	х	x	x	
sex	Р		Р	Р	Р	E 2	х		×х	x		х	x	Х	C	X	x	X	,
Age	Ρ	I	Ρ	Р	Ρ	Ρ	ų	×	X	хх	x	:	x	K X	c	х	х	х	х
Marital status										x	x	3	K 2	()	K	х	x	х	х
Free whites	x	x	x	x	х	х													
Free nonwhites	Ρ	I	PP	F	P	Р													
Slaves	х	xx	(x	x	¥													
Color							Ρ		Рх										
Race										x	x	3	K 3	K)	K	х	х	х	Х
Year of immigration											x	x	x	X	c	x			
Unnaturalized aliens				x	х						х	х	х	х	х		х		
Naturalization papers taken OUI											х								
Year of naturalization														х					
Speak English											хх		хх		х				
Native language											х		х	х	х	х		х	
Place of birth							х	х	х	х	х	х	3	k)	ĸ	х	х	х	Х
Places of parents' birth									Ρ	х	x	x		x)	ĸ	х	х	х	х
Parents' native languages														x					
Citizenship									X							х			
Residence one (five) year(s) earlier																x	x	x	
How long at present address																		x	
Profession, occupation, or trade				x		х	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
Unemployed										х	х	х	х		st	⁵ S	х	х	
How long unemployed																	х	x	
Hours worked																х	х	x	
Place of work																		x	

Subjects of Inquiries Included in the U.S. Population Censuses, 1790-1960

۵_

	1790	1800	1810	1820	1830	1840	1850	1860	1870	1880	1890	1900	1910	1920	1930	1940	1950	1960
Means of transportation																		x
Income																x	х	x
Value of real (and personal) estate							x	x	x						x	x		
Home (farm) rented or owned, mortgaged											x	x	x	x	x	x		
Radio set														x'	x			
Whether attending school						x	x	x	x		x	x	x	x	x	x	x	x
Public or private school																		х
Educational attainment																х	х	х
Whether literate						x	х	x	x	x	x	x	х		х			
Deaf or dumb					x	x	x	x	x		xx		x					
Blind					х	x	x	х	х	х	х		x					
Sick or disabled										x	х							
Insane or idiotic						x	x	х	х	х	х							
Acute or chronic disease										x	х							
Military pensioner or veteran						x					Р		Р		x	x	x	x
Pauper or convict							х	х			x							
Social-security or retirement status																	x	x
Born within year									x	x								
Death in the family								x	x	x	x	x						
Age at first marriage															xx			x
When, how often, married							Р		PP	Р	Р		x			x	x	x
How long married							•						x			-	х	
How many (living) children											x	x	x			x		x
Persons in family											x		-					

^aP-partial data. ^bS-special report or details.

ที่มา : เรื่องเดียวกัน, ตาราง 4.6, หน้า 76 - 77.

ลักษณะมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชากร 	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
ที่อยู่อาศัยที่สร้างด้วยวัสดุถาวร ¹	67.30	88.39	65.35
การมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย 2	87.37	53.43	90.43
การมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของที่อยู่อาศัย ²	87.69	81.82	88.00
การมีประปาใช้	8.52	46.66	5.08
การมีไฟฟ้าใช้	42.84	93.10	38.32
การใช้ถ่านเป็นเชื้อเพลิงประกอบอาหาร	19.76	62.94	15.87
การใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิงประกอบอาหาร	3.76	21.14	2.19
การใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะ	76.35	97.82	74.41
การมีวิทยุไว้ในครอบครอง	93.88	93.57	93.91
การมีจักรยานสองล้อไว้ในครอบครอง	57.14	45.51	58.27
การมีจักรยานยนต์ไว้ในครอบครอง	32.38	49.96	30.68
การมีพัดลมไว้ในกรอบกรอง	32.08	79.49	27.47
การมีโทรทัศน์ไว้ในครอบครอง	18.63	64.93	14.13
การมีดู้เย็นไว้ในครอบครอง •	14.21	54.57	10.28

ตาราง 2.4 : ลักษณะมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชากรในเขตและนอกเขตเทศบาล : จังหวัดเชียงใหม่ (อัตราส่วนร้อยของกรัวเรือน)

¹วัสดุถาวรหมายถึงไม้และซีเมนต์

²การมีกรรมสิทธิ์หมายถึงการเป็นเจ้าของหรือเช่าซื้อ

ที่มา : สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 จังหวัดเชียงใหม่; สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตาราง จ. หน้า 24.

รายการข้อมูลที่เก็บรวบรวม

สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 ของประเทศไทย ได้มีการเก็บข้อมูลในเรื่อง ต่อไปนี้

ก. ข้อมูลที่เกี่ยวกับประชากร

1. กวามเกี่ยวพันกับหัวหน้ากรัวเรือน

2. เดือน ปีเกิด และอายุของสมาชิกในกรัวเรือนแต่ละกน

- 3. ลักษณะการอยู่อาศัยของคนในครัวเรือน
- 4. เพศ
- 5. ชั้นการศึกษาสูงสุดที่เรียนจบ
- 6. สถานภาพสมรส
- 7. อาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว
- 8. ลักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน
- 9. สถานภาพการทำงาน
- 10. ศาสนา

11. สถานที่เกิด

- 12. ชั้นที่กำลังเรียนและการอ่านออกเขียนได้
- 13. ลักษณะการข้ายถิ่นและเหตุผลสำหรับผู้ย้ายถิ่น
- 14. อายุเมื่อแต่งงานครั้งแรก
- 15. จำนวนบุตรเกิดรอด และที่ยังมีชีวิตอยู่
- 16. การคุมกำเนิด
- 17. อาชีพในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน และเหตุผลที่ไม่ทำงาน

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับเคหะ

- 1. ลักษณะของคนที่อยู่อาศัยของครัวเรือน
- 2. ประเภทที่อยู่อาศัย
- 3. การครอบครองที่อยู่อาศัย (ไม่รวมที่ดิน)
- การเช่าที่อยู่อาศัย ค่าเช่า และประเภทของเจ้าของที่อยู่อาศัย ที่เช่า หรือที่อยู่
 โดยไม่เสียค่าเช่า
- การถือกรรมสิทธิ์ของที่ดิน และประเภทของเจ้าของที่ดิน ที่เช่า หรือที่อยู่โดย ไม่เสียค่าเช่า

- จำนวนห้องที่ใช้นอน
- 7. น้ำดื่ม น้ำใช้ และสถานที่ที่ใช้ชำระล้างร่างกาย
- 8. การใช้แสงสว่าง
- 9. การใช้ส้วม
- 10. การใช้เชื้อเพลิงในการหุงต้ม
- 11. สถานที่ที่ประกอบอาหาร
- 12. เครื่องใช้ประเภทถาวรที่ครัวเรือนมีไว้ในครอบครอง

หมายเหตุ

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรในรายการ 1 – 9 นั้นเป็นรายการที่แจงนับทุกคนในทุก ครัวเรือน ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวกับประชากร ตั้งแต่รายการที่ 10 เป็นต้นไป รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ เกหะ แจงนับทุกกนทุกกรัวเรือนที่อยู่ในเขตเทศบาล และแจงนับเฉพาะกนในกรัวเรือนที่จัด เป็นตัวอย่าง ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล และในกรุงเทพมหานกร

เวลาที่อ้างอิง

- 1. ขณะเวลาสำมะโน : คือเวลา 0.00 น. ของวันที่ 1 เมษายน 2523 ใช้เป็นเวลาอ้างอิงเกี่ยว กับเรื่องการเกิด และการตายของบุคคลเพื่อเป็นหลักในการวินิจฉัยว่า บุคคลนั้นมีชีวิต และเข้าข่ายการนับจดและแจงนับหรือไม่โดยใช้ เกณฑ์ ดังนี้
 - ก. บุคคลที่เกิดก่อน หรือ ณ "ขณะเวลาสำมะโน" เป็นผู้ที่เข้าข่ายการ นับจด และแจงนับ
 - บุคคลที่ตายหลัง หรือ ณ "ขณะเวลาสำมะโน" เป็นผู้ที่เข้าข่ายการ นับจดและแจงนับ
- 2. วันก่อนวันสามะโน : คือระหว่างวันที่ 25 31 มีนาคม 2523 ใช้เป็นคาบเวลาอ้างอิงเกี่ยว กับเรื่อง

ก. อาชีพในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน

ข. เหตุผลที่ไม่ทำงาน

 รอบปีที่แล้ว : คือระหว่างเดือนเมษายน 2522 ถึงมีนาคม 2523 ใช้เป็นคาบเวลาอ้าง อิงเกี่ยวกับเรื่อง

ก. อาชีพในรอบปีที่แล้ว

- ข. ลักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน (อุตสาหกรรม)
- สถานภาพการทำงาน

GE 423

4. วันที่ 1 มกราคม 2523 ใช้เป็นเวลาอ้างอิงเกี่ยวกับเรื่อง

- ก. ชั้นที่กำลังเรียน
- ง. ชั้นสูงสุดที่เรียนจบ
- 5. วันสำมะโน
- : คือวันที่ 1 เมษายน 2523 ใช้เป็นเวลาอ้างอิงในทุกเรื่อง นอกจาก 4 ข้อ ที่กล่าวข้างต้น

2.5 การจดทะเบียนชีพของโลก (Vital Registrations Throughout the World)

การสำมะโนประชากรโดยการรวบรวมข้อมูลการเกิด และการตายยังได้รับผลไม่เป็น ที่พอใจในบางประเทศ โดยเหตุที่ไม่ดำเนินการให้ต่อเนื่องประการหนึ่ง และผู้กรอกแบบสอบ ถาม (questionnaire) นั้นก็ให้ข้อมูลที่ยังขาดความถูกต้องในการแก้ปัญหานี้ เพื่อให้ได้รับผล สมบูรณ์ขึ้นก็กือ การจดทะเบียนเกิด – ตาย สมรส หย่า การยกเลิก การแยกกันอยู่ และการรับ บุตรบุญธรรม เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลต่อเนื่อง และต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ในประเทศสหราชอาณาจักร่ได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการจดทะเบียนเมื่อคนใดถึงแก่ กรรม "Bills of Mortality" เมื่อปี พ.ศ. 2379 และต้องการช่วยเหลือตามโครงการ โดย ดร. วิลเลียม ฟาร์ ซึ่งได้ตรวจสอบและกำหนดแบบฟอร์มขึ้นในปี พ.ศ. 2417 ดังนั้น การเก็บข้อมูลของฟาร์ จึงเป็นตัวอย่างการเก็บข้อมูลที่ทันสมัยของแคว้นอิงแลนด์ และแกว้นเวลส์ และเป็นที่แพร่หลาย โดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม การจดทะเบียนเกิดในสหราชอาณาจักรเพิ่งเริ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2469 ซึ่งใน ขณะเดียวกับประเทศทางกาบสมุทรสแกนดิเนเวียได้ปฏิบัติการเก็บข้อมูลเหล่านี้มาก่อนสหราช-อาณาจักรเป็นเวลานานทีเดียว และมีข้อมูลอย่างเพียงพอ สำหรับประเทศที่ก้าวหน้า ซึ่งยังมีขึ้นบาง แห่งในโลกเรานี้ยังไม่มีแม้แต่ข้อมูลเบื้องต้นต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้อัตราการเกิด – และอัตราการตาย ยังมีข้อมูลไม่เพียงพอสำหรับพลโลกเกือบกรึ่งหนึ่ง และข้อมูลการสมรสและการหย่ายังไม่สมบูรณ์ นัก และมีไม่เกินหนึ่งในสามของพลโลก

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศหนึ่งในจำนวนประเทศที่มีการเก็บข้อมูลที่ทันสมัย แต่ก็ เกือบเป็นประเทศสุดท้ายที่มีการจดทะเบียนชีพ ประมาณปี พ.ศ. 2182 รัฐแมสซาจูเซทท์ ได้ เริ่มรวบรวมข้อมูล และยังคงเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเกิด และการตาย แต่ก็จัดทำเพียงภายในรัฐ เท่านั้น ในระหว่างศตวรรษที่ 19 ได้มีการกระตุ้น และเห็นความสำคัญเกี่ยวกับข้อมูลการจด ทะเบียนชีพนี้ Shattuch เป็นผู้ตั้ง "The American Statistical Association" ขึ้นในปี พ.ศ. 2482 โดยใช้สมาคมเป็นเครื่องมือในการออกกฎหมายการจดทะเบียนชีพนี้ และประสบผลสำเร็จใน รัฐ|แมสซาจูเซทท์ ในปี พ.ศ. 2387 ในปี พ.ศ. 2393 สำนักงานสำมะโนประชากรแห่งสหรัฐ อเมริกาได้เชิญ Shattuch ไปร่วมงานและวางแผนเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลชีพนี้

GE 423

ในปี พ.ศ. 2423 สำนักงานสำมะโนประชากรแห่งสหรัฐอเมริกาได้ประกาศให้หน่วยการ เมืองระดับต่าง ๆ เช่น รัฐต่าง ๆ และเมืองใหญ่ให้มีการจดทะเบียนการตาย ซึ่งก็ได้ผลถึง 90 เปอร์เซ็นต์ แต่ในระยะนั้นเฉพาะรัฐแมสซาจูเซทท์ และวอชิงตัน ดี.ซี. เท่านั้น ที่ได้ข้อมูลที่มี กุณภาพ อย่างไรก็ตาม วิชีการเก็บข้อมูลชีพเรื่องนี้ได้มีวิวัฒนาการเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2433 ปรากฏว่าประชากรของสหรัฐอเมริกาประมาณ 31 เปอร์เซ็นต์ ได้ดำเนินการ ในเรื่องสาเหตุของ การล่าช้าในการดำเนินการนี้ เนื่องจากขาดองก์การส่วนกลางที่จะสนับสนุนให้รัฐต่าง ๆ ดำเนิน การเรื่องจดทะเบียนการเกิดและการตาย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2445 ได้มีพระราชบัญญัติตั้ง Bureau of Census ขึ้นมีหน้าที่และรับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลชีพ และให้มีการสำมะโน ประชากรทุก ๆ สิบปี

2.6 การสำรวจโดยใช้ตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง (Sample Survey)

เนื่องจากค่าใช้จ่ายและระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์แก่พลเมืองทุกคนใน ประเทศย่อมมีอุปสรรค ดังนั้น นักประชากรศาสตร์จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างในการสำรวจ ประ-โยชน์ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแทนที่จะใช้การสำรวจอย่างสมบูรณ์นั้น จะต้องมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- ตัวอย่างประชากรในการสำรวจแต่ละครั้งย่อมใช้เวลารวดเร็วกว่าการแจงนับ ประชากรทุกคน และถ้ามีเวลาจำกัดสำหรับการศึกษาเฉพาะเรื่อง ซึ่งสามารถ จะเก็บข้อมูลตามที่ต้องการได้รวดเร็ว และข้อมูลไม่ล้าสมัย
- การสำรวจโดยการใช้ตัวอย่างประชากรย่อมเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการทำการ สำรวจอย่างสมบูรณ์
- กุณภาพและความถูกต้องของข้อมูลรวมทั้งการเก็บข้อมูลจะมีความเชื่อถือ (reliable) สูง เมื่อเก็บข้อมูลจำกัด
- มีอขาดเอกสารอ้างอิง และการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างจะเป็นวิธีการที่ง่ายกว่า และการเก็บข้อมูลกว้างขวางลึกซึ้งมากขึ้น ถ้าข้อมูลมีจำกัด
- 5. ในการศึกษาทางภูมิศาสตร์ การสุ่มตัวอย่างจากพื้นที่ (Spatial Sampling) เราจะ ศึกษาเกี่ยวกับการกระจายทางพื้นที่ของตัวแปรใด ๆ เช่นความสูงของระดับ พื้นที่ หรือปริมาณน้ำฝนในบริเวณใดบริเวณหนึ่งซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกัน ไปจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง สำหรับพื้นที่บริเวณกว้างขวางแล้วการที่จะไปเก็บ ข้อมูลจากทุก ๆ แห่งย่อมเป็นไปไม่ได้ จุดประสงก์ของการสุ่มตัวอย่างกีเพื่อ เป็นการประหยัด และให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องในเวลาเดียวกันด้วย

ในบางประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา การดำเนินการสำรวจโดยการสุ่ม ตัวอย่างนั้นย่อมได้รับผลในการเก็บข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ (Boque 1969, p. 106)

GE 423

หลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้การสำรวจโดยการใช้ตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่างให้ถูก ต้องและเชื่อถือได้จะต้องปฏิบัติดังนี้

- การเลือกตัวอย่างและวิชีการสุ่มตัวอย่างต้องมีอิสระ และไม่มีการเอนเอียงใน การดำเนินการ
- ตัวเลือกทุก ๆ ตัว จะต้องมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะถูกเลือกให้เป็นตัวอย่าง
- การที่ตัวเลือกตัวใดตัวหนึ่งถูกเลือกนั้น จะไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกตัวเลือก
 อื่น ๆ
- 4. การดำเนินการสำรวจโดยวิธีใช้ตัวอย่างนี้จะเป็นผลสมบูรณ์มากขึ้น ต้องมีองค์ ประกอบร่วมอีกหลายประการ เช่น คุณสมบัติของบุคคลผู้ให้ข้อมูล คุณสม-บัติของผู้รวบรวมข้อมูล เงินเดือน และผลประโยชน์ที่ผู้ออกสัมภาษณ์ ได้รับ การได้รับการอบรมในจำนวนมากครั้ง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบ กำถาม และคำถามที่ใช้ภาษาที่ถูกต้อง กะทัดรัดและได้ใจความครบถ้วน เป็นต้น

การสำรวจซ้ำ (Multiple - round Survey)

เทคนิคพิเศษในการใช้ตัวอย่างในการสำรวจซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง ซึ่งเรียกว่า "การสำรวจซ้ำ" (longitudinal หรือ multiple - round survey) ได้กลายเป็นวิธีการสำคัญในการเก็บ ข้อมูลประชากร กล่าวคือ เริ่มต้นด้วยการศึกษาหลักเบื้องต้น และมีการสำรวจอีกเป็นระยะ ๆ สัมภาษณ์ด้วยคำถามที่ชัดเจนและเจาะจง เพิ่มเติมคำถามซึ่งจะต้องใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งต่อ ไป เทคนิคการสำรวจแบบนี้ นักประชากรศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ได้ปฏิบัติในทวีปแอฟริกา ซึ่งเป็น แหล่งที่ขาดการสำมะโนประชากร

การสำรวจซ้ำนี้ให้ประโยชน์ในการลดค่าการใช้จ่าย (cost reduction) ถึงสามเท่าตลอด ระยะเวลาการสุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทันสมัย เพราะได้ทำการสัมภาษณ์ประจำปี หรือถ้าหากจำเป็น ก็อาจจะดำเนินการบ่อยครั้งขึ้น และผู้ดำเนินการจะมีโอกาสที่จะเพิ่มหรือลดจำนวนกำถาม ตามที่ต้องการ เมื่อการปฏิบัติโดยวิชีใด ดำเนินการต่อเนื่องกันไปหลายปี ผลการสำรวจทั้งหมด ย่อมได้ข้อมูลเป็นจำนวนมาก และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งขาด งบประมาณ และบุกลากรที่ได้รับการอบรมเฉพาะด้าน และนักสลิติศาสตร์ผู้จะเป็นผู้รวบรวม ข้อมูลและวิเกราะห์

อย่างไรก็ตาม การจดทะเบียนการเกิด และการตาย ได้มีการปฏิบัติกันในประเทศ ต่าง ๆ ในปัจจุบัน ข้อมูลที่สมบูรณ์ส่วนใหญ่ได้แก่ในทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปยุโรป และดิน แดนโอเชียเนีย และบางส่วนในกลุ่มประเทศทะเลแคริบเบียน และลาตินอเมริกา Seltzer ได้ บันทึกไว้ว่า ประเทศส่วนใหญ่ในเอเชีย เช่น อินโดนีเซีย ปาก็สถาน อินเดีย สาธารณรัฐเกาหลื และฟิลิปปินส์ ได้มีการดำเนินการเรื่องทะเบียนเกิดประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่านี้ ทั้ง นี้เนื่องจากอุปสรรคในการจดทะเบียนและวิธีการปฏิบัติในด้านพลเรือน ปรากฏว่าการจดทะ-เบียนการตายนั้นยังได้ข้อมูลน้อยมากในทวีปเอเชีย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตทรอปิค แอฟริกา ปัญหาสำคัญ 2 ประการ ที่เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ก็คือ จำนวนคน เกิด และคนตาย ไม่เคยมีการบันทึกไว้ประการหนึ่ง และบางพื้นที่ หรือบริเวณบางส่วนของ ประเทศไม่เกยปรากฏอยู่ในโครงการของการสำมะโนประชากรเลย อีกประการหนึ่ง

2.7 ข้อมูลการย้ายถิ่น (Migration Records)

กุณภาพทางข้อมูลการย้ายถิ่นยังคงไม่สมบูรณ์เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บข้อมูล ทางองค์ประกอบประชากร และการขยายตัวของประชากรโดยเหตุผลหลายประการ กล่าวคือ การย้ายถิ่นมีสาเหตุหลายประการ และยากแก่การจะก้นหาสาเหตุแท้จริงหรือจัดลำดับดังเช่น ทิศทางการย้ายถิ่น ระยะทางหรือจุดหมายปลายทางของผู้ย้ายถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้การแจง นับผู้ย้ายถิ่นย่อมลำบากมากถ้าหากผู้นั้นไม่ย้ายถิ่นออกนอกบริเวณหน่วยการเมืองที่กำหนด

ในอดีตข้อมูลการย้ายถิ่นภายในประเทศย่อมหาได้จากการสำรวจการเพิ่มตามธรรม-ชาติ ปัจจุบันในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยได้มีบทบัญญัติให้บุกกลผู้ย้ายถิ่นไปแจ้งแก่ สำนักทะเบียนท้องถิ่น เมื่อมีการย้ายภูมิลำเนา รวมทั้งแจ้งสถานที่เกิด ทั้งนี้ เพื่อการวิเคราะห์ เรื่องการย้ายถิ่น ถึงแม้สถานที่เกิดจะเป็นข้อมูลอย่างหยาบในการที่จะช้ให้เห็นถึงการเกลื่อน ย้ายของพลเมือง

ในแกว้นอิงแลนด์ และเวลส์ ได้ศึกษาถึงภูมิลำหนา และสถานที่ทำงานของพลเมือง ในปี พ.ศ. 2464 และ พ.ศ. 2494 และในปี พ.ศ. 2504 ได้ใช้ระบบสุ่มตัวอย่าง 10 เปอร์เซ็นต์ ปรากฏว่าการศึกษาการเปรียบเทียบเรื่องภูมิลำเนา หรือถิ่นอาศัย กับสถานที่ทำงานของพล-เมืองในสองแกว้นได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในการสำมะโนประชากร ในปี พ.ศ. 2502 ทางการได้เพิ่มกำถามใหม่ ๆ เพื่อสำรวจข้อมูล เช่น เกี่ยวกับจำนวน ความถี่ ทิศทาง และลักษณะ ของการเกลื่อนย้ายภายใน โดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่า การย้ายถิ่นภายใน ยังคงเป็นปัญหาในเรื่อง ความถูกต้องน้อยที่สุด ในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลประชากร

สำหรับการข้ายถิ่นระหว่างประเทศย่อมได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้จากประเทศที่มีการ บันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ และมีระเบียบ ดังเช่น ด่านตรวจกนเข้าเมืองชายแดนระหว่าง ประเทศ องก์การท่าเรือ สถิติจากหนังสือเดินทางโดยระบุประเภทของผู้เดินทาง สำนักทะ-เบียนส่วนท้องถิ่น ใบอนุญาตทำงานสำหรับผู้ต่างด้าว เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องบันทึกถึง ประเภทของการย้ายถิ่น และมาตั้งถิ่นฐานถาวร (long - term or permanent migrant) หรือการย้าย

n

ี ถิ่นชั่วกราว (Short - term or temporary migrant) นักท่องเที่ยวและภูมิลำเนา ข้อมูลเหล่านี้ ซึ่ง ได้กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ของสหประชาชาติ

2.8 ที่มาของข้อมูลประเภทอื่น (Other Sources of Data)

เฉพาะข้อมูลประชากรเบื้องต้นเท่านั้นที่จะระบุในที่นี้ ตัวอย่างเช่นในประเทศสหราช-อาณาจักร มาจากหน่วยงานต่อไปนี้

- a. Registrar General's Quarterly Returns,
- b. The Reports of the Ministry of Health,
- c. The Ministry of Labour's Register of Disabled Persons,
- d. The Census of Production,
- e. The Census of Distribution
- f. The Monthly Digest of Statistic,
- g. Friendly Society records,
- h. Electoral Registers, and
- ที่มาของข้อมูลอื่น ๆ

ในสหรัฐอเมริกาองก์การเอกชนเป็นหน่วยงานที่บันทึกข้อมูลได้ดี และสมบูรณ์ที่ สุด ดังเช่น

- 1. ในปี พ.ศ. 2496 Population Council in New York City ได้สนับสนุนให้มีการ วิจัยและฝึกปฏิบัติโดยให้ทุนแก่ผู้ที่ศึกษาด้านประชากรศาสตร์และการแพทย์
- The Milbank Memorial Fund ของเมืองนิวยอร์ค ได้ออกวารสารประชากรศาสตร์ และสาธารณสุข และเป็นผู้จัดการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาเหล่านี้
- ในปี พ.ศ. 2472 รัฐบาลสหรัฐได้จัดตั้ง The Population Reference Bureau ใน กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และเป็นแหล่งเสนอผลงานและการวิจัยเกี่ยวกับประชากร ในวารสาร และแก่สาธารณชน เป็นต้น
- The East West Population Institute ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยฮาวาย ในเกาะฮอนโนลูลู ได้เป็นสถาบันวิจัยและเปิดการสัมมนาแก่นักศึกษาจาก ประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย
- มหาวิทยาลัยซึ่งจัดให้มีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทางด้านประชากร เช่น มหาวิทยาลัยชิคาโก มีสถาบัน Population Research and Training Center ซึ่ง จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2497 และอีกแห่งหนึ่งกือ The Office of Population Research ที่มหาวิทยาลัยปริ๊นซตัน ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2479 รวมทั้งสถา-

บันศึกษาประชากร "The Population Studies Center ที่มหาวิทยาลัยเพนซิล-วาเนีย ซึ่งจัดให้มีการศึกษาประชากรระดับปริญญาเอก

ในสหรัฐอเมริกานั้น หน่วยงานของรัฐบาลเอกชน และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นองค์ การที่เป็นแหล่งข้อมูลประชากร ปรากฏว่ามีสิ่งที่น่าสนใจเกิดขึ้น 4 ประการคือ

- การดำเนินการวิจัยและการศึกษาประชากรจะดำเนินการโดยนักวิชาการเป็น กลุ่มมากกว่าส่วนบุคคล
- ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการได้เกิดขึ้นมากมาย และแทนที่นักวิชาการทั่ว ๆ ไป
- การวิจัยโครงการเล็ก ๆ ในอดีตก่อย ๆ เสื่อมลง แต่จะเกิดโครงการวิจัยโดยถูก ระเบียบวิชี และมีการฝึกปฏิบัติอย่างถูกต้องหลักการ และ
- เกิดนักวิจัยอาชีพขึ้นแทนที่นักวิจัยสมัครเล่น
- สำหรับประเทศไทยนั้น ข้อมูลประชากรศึกษาอาจค้นคว้าได้จากแหล่งต่อไปนี้
- 1. สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- 2. สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ
- 3. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- 4. กระทรวงมหาดไทย
- 5. สำนักทะเบียนและสถิติของจังหวัดและท้องถิ่น
- สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 7. สถาบันประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล
- 8. ที่มาแห่งข้อมูลอื่น ๆ ดังเช่น สำนักงานสถิติ สหประชาชาติ องค์การอนามัย โลก องค์การยูเนสโก และสำนักงานกรรมการระหว่างประเทศ เป็นต้น
- 2.9 ข้อมูลจากหน่วยทางพื้นที่ (Areal Units)

ในการแจงนับประชากร นักภูมิศาสตร์ประชากรจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลหน่วยทางพื้น ที่เป็นสำคัญ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท กล่าวคือ

- พื้นที่ที่เป็นหน่วยการเมืองต่าง ๆ เช่น ตำบล อำเภอ จังหวัด เทศบาล เกาน์ตี้ แพริช และรัฐ เป็นต้น
- พื้นที่ที่เป็นหน่วยการเมืองและเกี่ยวพันกับหน่วยพื้นที่ประเภทอื่น เช่น เขต ชนบท เขตเมือง เขตอุตสาหกรรม หรือเขตเกษตรกรรม เป็นต้น
- หน่วยพื้นที่เฉพาะกิจ ซึ่งได้กำหนดขึ้นเพื่อการสำรวจ และเก็บข้อมูลทางสถิติ เป็นต้น

GE 423

นักภูมิศาสตร์ประชากรจะต้องกำหนดคำจำกัดความของ Areal Units ว่าหมายความ ถึง พื้นที่หรือหน่วยทางพื้นที่ เพราะการแจงนับประชากรในเคาน์ตี้หรือประเทศนั้นจะขาด ความหมายทางภูมิศาสตร์ไปเว้นแต่มีจุดประสงค์ที่ต้องการทราบการกระจายประชากร อีก ประการหนึ่งการเปลี่ยนแปลงเขตแดนของพื้นที่ที่สำรวจย่อมทำให้การกำหนดจำนวนประชา-กรในแผนที่นั้นมีการเปลี่ยนแปลง ประการสุดท้ายนักภูมิศาสตร์ประชากรต้องระลึกถึงเสมอว่า ขนาดของพื้นที่ที่ศึกษาจะทราบถึงความเปลี่ยนแปลงข้อมูลประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ย้ายถิ่น และการเพิ่มประชากรตามธรรมชาติ ดังปรากฏว่าลักษณะข้อมูลประชากรเปลี่ยน แปลงเด่นชัดในบริเวณเล็ก ๆ เช่น ฮ่องกง คูเวต และอิสราเอล แต่จะไม่ปรากฏเด่นชัดนักใน ประเทศจีน และอินเดีย

สรุป

ถ้าปราสจากข้อมูลทางสถิติ นักภูมิศาสตร์ประชากรย่อมจะต้องทำงานอย่างหนัก และความหมายของประชากรศาสตร์ ย่อมขาดความสำคัญไป ในทำนองเดียวกัน ความสามารถ ของบุคลากรที่จะต้องมีความเข้าใจความหมายของข้อมูลเบื้องต้นย่อมมีคว่ามสำคัญอย่างยิ่ง นั่นก็คือนักภูมิศาสตร์ประชากรและนักประชากรศาสตร์ต้องเป็นผู้อธิบายให้แก่ปวงชนทั้ง หลายทราบถึงประชากรของประเทศได้

การศึกษาประชากร ย่อมเป็นการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพราะมี หลักและวิธีในการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอน (Steps) ตามลำดับ และการรวบรวมข้อมูลและ ข่าวสาร ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญในการศึกษาและการดำเนินงานวิจัย ในการรวบรวมข้อมูลทาง ประชากร (Population Data Collection) นั้นจะต้องใช้เทคนิค (Technique) และวิธีการต่าง ๆ (Methods) โดยการใช้วิจารณญาณอย่างสุขุมรอบคอบและภายในขอบเขต (Scope) ของเรื่องที่ กำหนดไว้ เพราะข้อมูล (data) และข่าวสาร (information) มีหลายประเภทหลายชนิด และมี แหล่งที่มาแตกต่างกัน ข้อมูลและข่าวสารที่ได้รวบรวมมาแล้วนั้น ถ้าทำได้ด้วยความระมัดระวัง และปราศจากอคติแล้ว ย่อมเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ (Reliability) และถูกต้องสมบูรณ์ (Validity) เพราะข้อมูลเหล่านั้นจะนำไปใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงประกอบการเขียนรายงาน การวิจัย ถ้าข้อ มูลได้มาอย่างไร จะต้องเสนอรายงานไปตามข้อมูลและข่าวสารที่ได้รับและที่ได้รวบรวมมาโดย การสัมภาษณ์หรือการออกแบบสอบถามแก่ประชากรทุกคน หรือการสุ่มตัวอย่างภายในพื้นที่ที่ กำหนดก็ตาม ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มานั้นผู้ดำเนินการวิจัยจะต้องทำการรวบรวมข้อมูล และข่าว สารด้วยความยุติธรรม ซื่อสุตย์และไม่อกติ (unbias)

GE 423

นอกจากนี้การรวบรวมข้อมูลและข่าวสาร จะใช้วิธีใดย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของ เรื่องที่จะทำการศึกษา และวิธีการที่จะดำเนินการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้การรวบรวม ข้อมูลและข่าวสารตามเรื่องเฉพาะที่กำหนดในการศึกษานั้น อาจจะก้นกว้ารวบรวมข้อมูลจาก เอกสารต่าง ๆ ที่ได้ทำการรวบรวมไว้แล้วจากห้องสมุด หรือองก์การสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้วย โดยพิจารณาถึงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องประชากรศึกษา

4. ตัวอย่างกำถามท้ายบท

- ข้อมูล (data) และข่าวสาร (information) มีความหมายเหมือนกันและแตกต่าง กันอย่างไร? ข้อมูลและข่าวสารมีประโยชน์ในการศึกษาภูมิศาสตร์ประชากร มากน้อยเพียงไร? จงอชิบาย
- นักศึกษาวิชาภูมิศาสตร์ประชากรจำนวน 5 คน ต้องการศึกษาเกี่ยวกับพฤติ-กรรมของชาวกรุงเทพฯ เกี่ยวกับ
 - ก. ผลการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ กทม. พุทธศักราช 2528
 - ข. การกระจายประชากรทั้ง 24 เขต ของ กทม.
 - ศูนย์การค้า และแหล่งบริการ
 - แหล่งที่พักผ่อนหย่อนใจ และศูนย์นันทนาการ
 - จ. การคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร

ให้นักศึกษาวางโครงการการศึกษาประชากร การรวบรวมและการเก็บข้อมูล และใช้ แผนที่ กทม. เป็นองก์ประกอบเบื้องต้น กำหนดเวลาการศึกษา 4 เดือน